

gennemført fra 1994 – kan anvende hele entréindtægten, hvor de tidligere afleverede halvdelen af provenuet til statskassen. En sådan ordning havde før kun Nationalmuseet og Statens Museum for Kunst fået i forbindelse med deres resultatkontrakter.

Vi kender vist alle de argumenter, der kan fremføres for og imod ordningen, så der er næppe for mig grund til at gennemgå dem her i detaljer. Men det kan måske være af interesse at fortælle om nogle af de erfaringer, som er indhøstet.

For det første konkluderede en rapport fra Amternes & Kommunernes Forskningsinstitut, der blev udarbejdet i 1992-93, at entréordningen ikke har afgørende betydning for besøgstallet, men at det afgørende snarere er, hvad museerne kan byde på i form af særudstillinger og præsentation af de permanente samlinger.

Der er således ikke noget, der tyder på, at besøgstallet vil stige væsentligt ved bortfald af entreen til de faste samlinger, således som forslagsstillerne går ud fra. Rapportens hovedbudskab var i øvrigt, at museerne skulle beholde hele entréindtægten, således at der blev en stærkere tilskyndelse til at øge besøgstallet. Dette blev gennemført i min kulturministertid.

Den anden ting, jeg vil nævne, er, at på de fleste museer er der en flydende overgang mellem særudstillinger og præsentationen af de faste samlinger, og flere steder er det forbundet med ganske praktiske vanskeligheder at opkræve en særlig entré i forbindelse med særudstillinger. Derfor har flere af museerne i dag en enhedsentré, der omfatter både de faste samlinger og eventuelle særudstillinger. En adskillelse af de to typer af udstillinger, som forslagsstillerne forudsætter, vil derfor næppe være gennemførlig på flere museer.

Opførelser over entréindtægternes størrelse viser som det tredje – og jeg tillader mig at henviser til svar til Finansudvalget i forbindelse med behandlingen af forslaget til finanslov for 1996 – at der for det enkelte museum er tale om beløb, som institutionen kan have glæde af, og som næppe kunne være skaffet ad anden vej.

Når forslagsstilleren uden videre foreslår kompensierende statslige bevillinger, må jeg naturligvis tage forbehold under hensyn til den aktuelle finanspolitiske situation.

Det må konstateres, vil jeg slutte med at sige, at museerne nu har indstillet sig på entréordningen, og at Kulturministeriet ikke har modtaget forslag fra institutionernes side om at ophæ-

ve ordningen. Det skal her nævnes, at hovedparten af landets museer jo *ikke* er statslige. Hovedparten er ikkestatslige, og de fleste af dem, der ikke er det, opkræver entré efter egen beslutning.

Når forslagsstillerne i lyriske vendinger nævner, at ikke blot hele befolkningen, men også folkeskolerne og børne- og uddannelsesinstitutioner bør have fri adgang til vor fælles kulturarv, er jeg nødt til at både nævne og understrege, at Kulturministeriets ordning forudsætter, at der er gratis- og rabatordninger for særlige grupper, og det er såmænd netop de grupper, der nævnes. Det drejer sig om gratisordninger for børn, for skoleklasser, for studerende i grupper, og det drejer sig om rabatordninger for pensionister, grupper og unge under uddannelse. Endvidere er der årskort for personer, der ofte besøger det enkelte museum.

Som politiker danner man sig naturligvis et indtryk af, hvad der er politisk gennemførligt. Uanset hvad jeg måtte mene om en entré eller ej, er entreen en realitet, og der er efter min nuværende vurdering ikke flertal i Folketinget for at ophæve den. Skulle der blive det, ville det jo være herligt.

Jeg anser således ikke Enhedslistens forslag for gennemførligt og kan derfor heller ikke støt det.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Den sidste bemærkning fra ministeren tolker jeg derhen, at man godt kan regne ministerens parti med i et flertal, for ministeren synes jo, det ville være herligt, hvis ikke entreen var der, og hvis man tager det for pålydende, synes jeg, det er en god melding.

Det andet er, at ministeren også siger, at museerne ikke ønsker det. Det er ikke det indtryk, vi har. Det er rigtigt, at museerne ikke har stillet forslag om, at entreen skal bortfalde, men det har jo, som ministeren siger, noget at gøre med, om der er et realistisk politisk flertal for det. Det er mig bekendt sådan, at Socialdemokratiet selv var med til at argumentere imod indførelse af entre på museerne, da den i sin tid blev indført. Så langt, så godt.

Så vil jeg godt sige, at der er en fejl, som ministeren helt rigtigt har fundet, i vores bemærkninger til forslaget, hvor vi siger, at man skal give gratis adgang til nogle grupper, der i forvejen har gratis adgang. Det er godt fundet. Det er rigtigt, at det er en fejl i vores bemærkninger til forslaget.